

Arbejderne selv fremstille sig personlig for Arbejdsgiverne og forhandle med dem om Vilkaarene for at gaa i Arbejde. Endvidere bestaar der for Skibsfartens Vedkommende en Arbejdsanvisning ved de statsautoriserede Forhyringsagenter, lige som Søloven saavel som andre Love give Regler for Skibsmandskabs Forhyring.

Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at tilvejebringe Arbejdsanvisning ved det offentliges Foranstaltning ved Hjælp af Arbejdsanvisningskontorer. Arbejdsanvisningen skal selvfølgelig foregaa aldeles neutralt og alene have til Formaal at være et Mellemlid mellem den ledige Arbejdskraft og de Arbejdsgivere, der have Brug for denne. I forskellige andre Lande har man gjort Forsøg i den her antydede Retning. Saaledes har man i vore to Nabolande, Sverige og Norge, alt i nogle Aar haft offentlige Arbejdsanvisningskontorer, og de Resultater, der foreligge, vise sig at være gode. Indenrigsministeriet har derfor i de senere Aar beskæftiget sig med den Tanke og paa forskellig Vis søgt Underretning om, hvorledes Forholdet er ordnet i Udlandet. Da Indenrigsministeriet saa i Fjor havde besluttet at fremsætte Forslag til Lov om saadanne Arbejdsanvisningskontorer, henvendte man sig i Løbet af Sommeren til forskellige Institutioner og Organisationer her i Landet og fremstillede for disse de Principper hvorefter man ønskede at udarbejde et Lovforslag; som det, jeg her har den Ære at fremsætte. Det viste sig, at man fra de fleste Steder anbefalede at gaa til en saadan Foranstaltning. Kun Landbrugets Organisationer stillede sig mere tvivlende overfor Nødvendigheden af et saadt Foretagende, ligesom de samvirkende Sogneraadforeninger heller ikke have anbefalet at gøre et saadant Skridt. Andre Institutioner have imidlertid afgivet Erklæringer i Retning af, at de ønske et saadt Lovforslag som nærværende fremmet, og de Erklæringer, der ere indkomne fra de forskellige Organisationer og Institutioner, findes trykte som Bilag til nærværende Lovforslag. Det viste sig ved de Erklæringer, der indkom, at den største Vanskelighed for en Overenskomst om et saadt Formaal kunde befrygtes at ville komme fra Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer. For at forebygge Ulemper i saa Henseende bad Indenrigsministeren disse Organisationer om at delegere nogle Mænd fra hver Side til i Forening med Forligsmanden at forhandle med Ministeriet om denne Sag, og det glæder mig at kunne meddele, at de Forhandlinger, der

have været førte mellem Arbejdsgiverforeningen, de samvirkende Fagforbund og Forligsmanden, have ført til, at disse Organisationer i Hovedsagen have tiltraadt det Lovforslag, som her fremsættes.

Det er Kommunerne, herunder indbefattet Amtskommunerne, i hvis Haand denne Sag fortrinsvis lægges. Indenrigsministeren sanktionerer og bestemmer, hvilke Arbejdsanvisningskontorer der skal autoriseres som saadanne og som Følge deraf nyde de Fordæle, der ere forbundne med at være anerkendte af Ministeriet, derunder at faa Del i det Statstilskud, som Lovforslaget forudsætter der skal tildeles. Flere Kommuner have Frihed til at slutte sig sammen, og jeg tænker mig, at i Praksis vil det gaa saaledes, at f. Eks. en Amtskommune vil slutte sig til Købstadkommunerne indenfor den vedkommende Amtsrådsreds, eller jeg tænker mig f. Eks., at København og Frederiksberg kunne gaa sammen om et fælles Arbejdsanvisningskontor. Ministeriet forudsætter, at der vil blive etableret i alt en Snes Arbejdsanvisningskontorer. Hvis det sker, anser Indenrigsministeriet det for at være tilstrækkeligt. Det Arbejdsanvisningskontor, der etableres her i København, skal fungere som Centralarbejdsanvisningskontor for hele Landet. Anvisningskontorerne udenfor København skulle ledes af en Bestyrelse, der vælges af vedkommende kommunale Raad og skal bestaa af et lige stort Antal Arbejdsgivere og Arbejdere samt en upartisk Formand. Kontorets Forstander og Personale vælges af det kommunale Raad. Det i København etablerede Arbejdsanvisningskontor skal staa under Overledelse af en Statsembedsmand, der i Forslaget kaldes Arbejdsanvisningsdirektøren, og dette Kontor skal tillige udøve Tilsyn med de andre Arbejdsanvisningskontorer i det øvrige Land, og som Bistand for Arbejdsanvisningsdirektøren foreslaas et Tilsynsraad, hvori der findes et lige stort Antal Arbejdsgivere og Arbejdere, valgt af Borgerrepræsentantskabet, og af Hensyn til Kontorets Virksomhed som Centralanvisningskontor skal det tillige delegeres to Arbejdsgivere og to Arbejdere, der vælges af Indenrigsministeren efter Indstilling af „Arbejdsgiverforeningen“ og „de samvirkende Fagforbund“.

Der foreskrives ikke faste Regler for hvert enkelt Kontors Ledelse og Arbejde. Ordningen vil, efter som Forholdene udvikle sig, og efter som Tiden stiller Krav dertil, maaske indrettes paa forskellig Maade i de forskellige Landsdele, kun er der fastslaaet